

[Victor Larsen.]

store Værdier, her er Tale om —, har været meget urolige og ikke kunnet forstaa, hvorledes hele Forholdet hang sammen. Det er altsaa fuldkommen rigtigt og rimeligt at give klar og fyldig Besked, og de interesserede Parter er heller ikke anderledes indstillede, end at de, naar de faar en fornuftig Forklaring, meget let finder sig til Rette med de Forhold, hvorunder det hele skal foregaa.

Om selve Problemet vil jeg gerne sige, at man vist her kan tale om Fremstillingen af et Lægemedel — en Vaccine —, som man endnu staaer famlende og paa Forsøgsstadiet over for. Mund- og Klovesygen er eet stort Mysterium. Selve Sygdommen er af en saadan Art, at den Gang paa Gang har spottet alle Fornufts slutninger, pludselig har sprængt alle Teorier. Den har ogsaa været mystisk paa den Maade, at det, selv om de bedste Hjerner hele Verden over har været i Virksomhed, har været komplet umuligt at finde Smitstoffet. Hele Sygdommen og dens Helbredelse er saa mystisk, at der for mit Vedkommende slet ingen Tvivl er om, at man endnu i Dag i allerhøjeste Grad maa siges at befinde sig paa Forsøgsstadiet.

Derfor var det maaske lidt for tidligt, at man i Fjor udstødte de høje Jubelraab om, at nu var Opgaven løst, nu havde man i hvert Fald fundet en meget virksom Vaccine til Bekæmpelse af Sygdommen, men paa den anden Side forstaaer jeg det saa godt; det er menneskeligt, at man, efter at have famlet i Blinde gennem mange Aar — i flere Aartier —, beruses, naar det viser sig, synes man da, at nu er man naaet til Vejs Ende. Men heri tror jeg, at hele Spørgsmaalet ligger. Man er i denne Omgang ude for en Række sammenstødende Uheld ved Fremstillingen af Vaccinen, som man sprang lige igennem forrige Gang.

Der er sket Uheld, som man ikke rigtig kan forklare. Man siger, at Vaccinen ikke er afgiftet, og der er maaske Tale om et Smitstof, som man ikke rigtig har kunnet bekæmpe. I alt Fald har man stødt paa nye Vanskeligheder, derom er der ingen Tvivl. Men naar jeg betragter de Mennesker, der har været i Virksomhed, og deres Virke, Seruminstitutts dygtige Leder med international Anerkendelse, en Mand, Danmark

med Rette er stolt af, Dr. Schmidts Indsats, der er paa Højde med de bedste udenlandske Eksperters, og Veterinærmyndighederne — ja, jeg gaar virkelig ud fra, at det er en Samling af Mænd, der gør, hvad de kan, for at klare Vanskelighederne —, og naar man forstaaer de Opgaver, som de er sat til at røgte, synes jeg, man gør bedst i at tage den Redegørelse, der er givet, og som vil blive givet i fyldigst mulige Form offentligt, til Efterretning.

Jeg har kun een Bemærkning at gøre. Jeg synes, at Myndighederne og navnlig de Myndigheder, for hvem det er gaaet lidt i Fisk, paa et tidligere Tidspunkt skulde være kommet til Befolkningen og have sagt: Det gaar ikke godt, vi er stødt paa Vanskeligheder, som vi ikke kan gøre for. Det hele er jo noget nyt. Jeg tror altid, man staaer sig ved at give fuld og aaben Forklaring om Tingene. Naturligvis, det er jo menneskeligt, at man har sagt: Ja, men lad os prøve lidt endnu, det kan dog være, at det lykkes for os — for der er da slet ingen Tvivl om, at de Myndigheder, der her er Tale om, er ualmindeligt kede af hele dette Forhold. Men jeg gentager, at den Misstemning, som alt for længe har bredt sig i Landet og navnlig blandt Landbrugets Mænd, den Misstemning, som det ærede Medlem Hr. Løjes Udtalelser var et stærkt Udtryk for, kunde man ganske afgjort i nogen Grad have afledet, hvis man af sig selv paa et tidligere Tidspunkt havde fortalt os alle, hvori Vanskelighederne bestod.

For mit Partis Vedkommende kan jeg altsaa sige, at vi tager Ministerens Erklæring til Efterretning.

Steen: De to Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Løje her har rejst, berører Forhold, hvortil der er knyttet meget store Interesser og store Forhaabninger. Jeg finder det derfor baade naturligt og ønskeligt, at Offentligheden underrettes om, hvorledes det gaar paa de Omraader, saaledes som det af den højtærede Landbrugsministers Redegørelse her i Dag fremgaar at Offentligheden nu vil blive. Jeg deler den fremsatte Beklagelse af, at der er indtraadt — forhaabentlig forbidaende — Vanskeligheder ved at levere Vaccine i det Omfang, hvori der for Tiden er Efterspørgsel, og jeg gaar ud fra som en